

Сергійчук Сергій Ілліч

УДК 339.97

Економічний та соціальний розвиток національної економіки

На основі проведеного дослідження встановлено, що після поступового зростання протягом 1996-2008 рр., у 2009 р., внаслідок впливу економічної кризи, відбулось значне зниження рівня продуктивності праці (на 35,78 %, порівняно з показником 2008 р.). Крім того, спостерігається суттєве відставання показників продуктивності праці в Україні від рівня розвинутих країн. За індексом продуктивності праці, обчисленим на основі даних МВФ і Міжнародної організації праці для 85 країн, в 2009 р. Україна посідала 72 місце (7203 дол./чол.). За оцінками аналітиків McKinsey Company, для підтримки темпів зростання ВВП на рівні 1998–2007 років, Україні необхідно підвищити продуктивність праці щонайменше в 2,6 рази.

Оцінка впливу ряду чинників зростання продуктивності праці на рівень конкурентоспроможності національної економіки свідчить про втрату позицій України у 2010 р. за наступними показниками глобального індексу конкурентоспроможності: забезпечення макроекономічної стабільності, ефективність товарного ринку, удосконалення бізнесу, рейтинг створення кластерів, удосконалення процесу виробництва. В цілому протягом 1999-2008 рр. в Україні спостерігались ознаки порушення макроекономічної рівноваги, наявності екстенсивного шляху розвитку та деіндустріалізації економіки України.

Провідним позитивним фактором зростання продуктивності праці у промисловості та забезпечення конкурентоспроможності національної економіки в цілому, є достатній інноваційний потенціал, який розвивається практично самостійно в: окремих галузях оборонної промисловості при відповідному сприянні держави; енергетичному атомному машинобудуванні; авіаційному та енергетичному турбінобудуванні; ракетній, авіаційній та космічній техніці; надвисоких технологіях.

У цілому оцінка країн у рейтингу конкурентоспроможності протягом 2010-2011 рр. відбувалася на фоні значної невизначеності економік країн світу у їх подальшому розвитку. З подоланням наслідків світової фінансової кризи у більшості країн на високому рівні зберігаються показники безробіття, дефіциту державного бюджету, зовнішня заборгованість тощо. Проведенню більш ефективної державної політики заважають побоювання щодо можливості другої хвилі кризи. З огляду на це більшість розвинених країн демонструє млявий характер виходу з кризи. У той же час у країнах, що розвиваються, зростання йде випереджаючими темпами. На 2012 р. МВФ прогнозує економічне зростання у розвинутих країнах у цілому на рівні 2,6 %, а в Україні та країнах, що розвиваються, в середньому на 6,8 %.